

Tidalium Pelo – elithästen som trotsade döden

Liksom övriga åskådare kunde jag inte annat än imponeras av mäktige Tidalium Pelo vid hans seger i Elitloppet 1971. Ytterligt nära var det dock att hästens karriär fått ett abrupt slut två år tidigare i en tågagn i Alperna.

En jätte i dubbel bemärkelse

Med sina 173 centimeter över manken och dessutom kolsvart blev epitetet Le diable noir (Den svarte djävulen) snart ett begrepp bland travälskande fransmän. Effekten förhöjdes ytterligare med lille Jean Mary i vagnen, tidigare mest känd som effektiv montéryttare. Tidalium Pelo uppvisade fina fartresurser redan som tvååring men vann inga klassiska lopp i yngre år. Andra bullar skulle det bli sedan hingsten vuxit in i sin imponerande kroppsbyggnad, men 1969 höll hans liv på att få ett olyckligt slut.

Tidalium Péló

Foto: Erik Widén

Instängd i iskall tågagn

Efter att ha vunnit Prix de France på vinter 1969 reste han den långa vägen ner till Neapel där han belade andraplatsen efter superstoet Une de Mai i Lotteriloppet. På hemvägen lastades han tillsammans med stallkamraten Roc Wilkes på tåget för hemfärd, men vagnen blev av misstag fränkopplad högt upe i Alperna. Det tog en bra stund innan stallgrabbar som befann sig i en annan del av tåget upptäckte fadäsen och när hjälpen kom sent om sidor var Roc Wilkes redan död och Tidalium Pelo stelfrusen. Man klarade av att rädda hästen, men fruktade länge att karriären var över.

Tillbaka med besked

Tidalium Pelo var dock av segt virke och redan året därpå segrade han världens störsata montélopp, Prix de Cornulier och några veckor senare i Prix de France. 1971 där han besegrade Vanina B och Une de Mai och samtidigt satte löpningsrekord med 1.17,5 över 2600 meter innan det var dags att visa upp sig för den svenska publiken i Elitloppet.

Elitloppet 1971

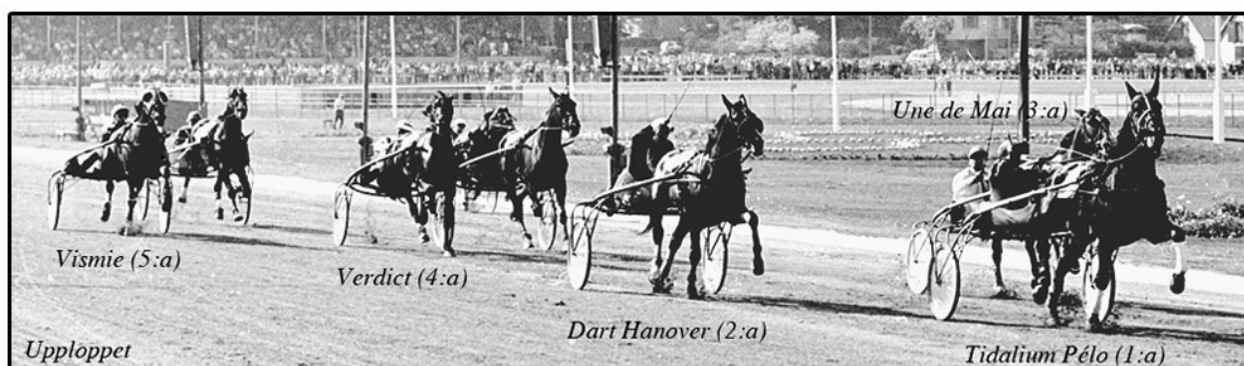
Förutsättningarna för Solvallas Internationella Elitlopp 1971 var de allra bästa med vackert väder, en i det närmaste perfekt bana och en månghövdad publik. Man räknade med att loppet helt skulle stå mellan de franska storheterna Une de Mai och Tidalium Pelo, möjligen med svenskhoppen Dart Hanover, Harper Arrow, Big Elma och Unor som uppstickare.

I den första avdelningen visade Bernt Lindstedt sina taktiska egenskaper efter att ha släppt ledningen till Verdict med Dart Hanover när 600 meter återstod men över upploppet säker förvisat Harper Arrow, Une de Mai och en tröttnande Verdict till platserna bakom.

Jean Mary tog det lugnt från sitt innerspår med Tidalium Pelo i avdelning två och hamnade efter hand i tredje par utvändigt. Big Elma, Unor, Gladio och Cirene Bunter turades om i ledningen, men i slutsvingen hade Tidalium Pelo skaffat sig slagläge och över upploppet gjorde han processen kort med sina medtävlare.

Elitloppet 1971

Foto: Erik Widén

Ingen match för storfavoriten i finalen

Från bricka ett höll Dart Hanover ganska enkelt de övriga bakom sig från start i finalen, men släppte till Unor efter 300 meter. Une de Mai hamnade i dödens med Tidalium Pele i ryggen. I sista sväng hade Une de Mai övertagit kommandot, men hade inget att sätta emot när Tidalium Pele satte in stöten över upploppet och fick ge

sig även mot starkt spurtande Dart Hanover. Med sina 1.14,8 blev Tidalium Pelo den förste att trava under 15 i Skandinavien.

Fortsatta framgångar trots hälsoproblem

Återkommande hälsoproblem gjorde att Tidalium Pele inte kunde starta regelbundet, men ännu som nioåring visade han sin storhet genom att vinna såväl Prix de Cornulier som Prix d'Amérique. Han var en kung att se på banan både storleks- och kapacitetsmässigt. Dessvärre blev han en besvikelse i aveln.